Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/87/EK IRÁNYELVE**

(2002. december 16.)

a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról

(HL L 35., 2003.2.11., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2005/1/EK irányelve (2005. március 9.)	L 79	9	2005.3.24.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/25/EK irányelve (2008. március 11.)	L 81	40	2008.3.20.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/87/EK IRÁNYELVE

(2002. december 16.)

a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([4]),

mivel:

(1) A hatályos közösségi jog átfogó szabályrendszert ír elő az önállóan működő hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások, valamint a bankcsoporthoz, befektetési vállalkozások csoportjához, illetőleg biztosítási csoporthoz, azaz homogén pénzügyi tevékenységet folytató csoporthoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletére.

(2) A pénzpiacokon végbemenő újabb fejlemények olyan pénzügyi csoportok, úgynevezett konglomerátumok kialakulásához vezettek, amelyek a pénzpiacok különböző ágazataiban nyújtanak szolgáltatásokat és termékeket. Mindeddig nem létezett az ilyen konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletének a csoportra kiterjedő formája, különösen a csoport szintjén vizsgált fizetőképesség és kockázati koncentráció, a csoporton belüli ügyletek, a csoportszintű belső kockázatkezelési eljárások, valamint a vezetés alkalmassága és megfelelő volta tekintetében. E konglomerátumok némelyike a pénzpiacokon tevékenykedő legnagyobb pénzügyi csoportok közé tartozik, és világszerte nyújt szolgáltatásokat. Amennyiben az ilyen konglomerátumok, és különösen az ilyen konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások pénzügyi nehézségekkel küzdenének, ez súlyosan destabilizálná a pénzügyi rendszert, és kárt okozhat az egyéni betéteseknek, a biztosítottaknak és a befektetőknek.

(3) A Bizottság pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos cselekvési terve egy sor olyan intézkedést állapít meg, amelyek szükségesek a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megvalósításához, és a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó olyan kiegészítő prudenciális jogszabályok kialakítását jelenti be, amelyek célja a hatályos ágazati jogszabályok hiányosságainak, valamint a prudens működéssel kapcsolatos további kockázatok kiküszöbölése az ágazatközi vegyes tevékenységet folytató pénzügyi

([1]) HL C 213. E, 2001.7.31., 227. o.
([2]) HL C 36., 2002.2.8., 1. o.
([3]) HL C 271., 2001.9.26., 10. o.
([4]) Az Európai Parlament 2002. március 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2002. szeptember 12-i közös álláspontja (HL C 253. E, 2002.10.22., 1. o.) és az Európai Parlament 2002. november 20-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

▼B

csoportok hatékony felügyeletének biztosítása érdekében. Egy ilyen ambiciózus célkitűzés csak szakaszokban valósítható meg. A pénzügyi konglomerátumokhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletének létrehozása ilyen szakaszt jelent.

(4) Más nemzetközi fórumok is megfogalmazták a pénzügyi konglomerátumok megfelelő felügyeletére vonatkozó koncepció kidolgozásának szükségességét.

(5) Az eredményességhez a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletét minden olyan érintett csoportra alkalmazni kell, amelynek ágazatközi pénzügyi tevékenységei meghatározott küszöbérték alapján jelentősnek minősülnek, függetlenül azok struktúrájától. A kiegészítő felügyeletnek az ágazati pénzügyi jogszabályokban meghatározott valamennyi pénzügyi tevékenységre ki kell terjednie, és a kiegészítő felügyelet hatálya alá kell vonni valamennyi, elsődlegesen ilyen tevékenységet folytató vállalkozást, a vagyonkezelő társaságokat is beleértve.

(6) Az arra vonatkozó döntést, hogy valamely vállalkozás ne tartozzék a kiegészítő felügyelet hatálya alá, többek között annak figyelembevételével kell meghozni, hogy az ágazati szabályok értelmében az adott vállalkozás a csoportszintű felügyelet hatálya alá esik-e.

(7) Az illetékes hatóságoknak fel kell tudni mérniük a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások csoportszintű pénzügyi helyzetét, különösen a fizetőképesség (ideértve a szavatoló tőke terhére történő többszörös kötelezettségvállalás kiküszöbölését), a kockázati koncentráció és a csoporton belüli ügyletek tekintetében.

(8) A pénzügyi konglomerátumok vezetése gyakran üzletági alapon történik, amely nem esik teljesen egybe a csoport jogi felépítésével. Ennek a tendenciának a figyelembevétele érdekében tovább kell bővíteni a vezetéssel kapcsolatos követelményeket, különösen a vegyes pénzügyi holdingtársaságok vezetése tekintetében.

(9) A kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi pénzügyi konglomerátum esetében ki kell jelölni egy koordinátort az érintett illetékes hatóságok közül.

(10) A koordinátor feladatai nem érinthetik az illetékes hatóságoknak az ágazati szabályokban meghatározott feladatait és felelősségi körét.

(11) Az érintett illetékes hatóságoknak és különösen a koordinátornak megfelelő eszközzel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megkapják a pénzügyi konglomerátumon belüli vállalkozásoktól, illetve az egyéb illetékes hatóságoktól a kiegészítő felügyelet ellátásához szükséges információkat.

(12) Sürgős szükség van a hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok közötti fokozott együttműködésre, beleértve az ugyanahhoz a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó vállalkozások felügyeletébe bevont hatóságok közötti ad hoc együttműködési szabályok kialakítását.

(13) Előfordulhat, hogy egyes hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások, amelyek székhelye a Közösségen belül helyezkedik el, olyan pénzügyi konglomerátumhoz tartoznak, amelynek székhelye a Közösségen kívül található. Ezeket a felügyelt vállalkozásokat is olyan egyenértékű és megfelelő kiegészítő felügyeleti szabályok hatálya alá kell vonni, amelyek alkalmasak az ezen irányelv rendelkezései által kitűzött célok és eredmények eléréséhez. E célból rendkívül fontos a szabályok átláthatósága és a harmadik országbeli hatóságokkal folytatott információcsere valamennyi lényeges körülményről.

▼B

(14) Csak akkor feltételezhető ilyen egyenértékű és megfelelő kiegészítő felügyeleti szabályok megléte, ha a harmadik országbeli felügyeleti hatóságok megállapodtak az érintett illetékes hatóságokkal való együttműködésről a pénzügyi konglomerátumok feletti kiegészítő felügyelet gyakorlásának eszközei és célkitűzései tekintetében.

(15) Ez az irányelv nem írja elő az ezen irányelv, illetve egyéb ágazati irányelvek értelmében titoktartási kötelezettség hatálya alá eső információknak az illetékes hatóságok által történő felfedését a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság előtt.

(16) Mivel a javasolt intézkedés, azaz a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó szabályok megalkotásának célkitűzése a tagállamok részéről elégséges módon nem érhető el, és ezért az intézkedés nagyságrendjére és hatásaira tekintettel közösségi szinten könnyebben megvalósítható, a Közösség, a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban elfogadhat ilyen intézkedéseket. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lép túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéken. Tekintettel arra, hogy ez az irányelv minimumszabályokat határoz meg, a tagállamoknak jogukban áll szigorúbb szabályokat megállapítani.

(17) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert alapelveket.

(18) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni.

(19) Az ezen irányelvben megállapított szabályok tekintetében időről időre technikai iránymutatásra és végrehajtási intézkedésekre lehet szükség a pénzpiacokon végbemenő újabb fejlemények figyelembevétele érdekében. A Bizottságot ennek megfelelően fel kell hatalmazni végrehajtási intézkedések elfogadására, feltéve, hogy nem jelentik ezen irányelv lényeges elemeinek módosítását.

(20) A hitelintézetekre, biztosítóintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó hatályos ágazati szabályokat ki kell egészíteni egy minimális szintre, különösen az ágazati szabályok és a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó jogszabályok közötti esetleges különbségek kihasználásának elkerülése érdekében. Ezért megfelelően módosítani kell az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelvet [2], a közvetlen életbiztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1979. március 5-i 79/267/EGK első tanácsi irányelvet [3], az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelvet (harmadik nem-életbiztosítási irányelv) [4], a közvetlen életbiztosítási tevékenységre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló,

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
[2] HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2002/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 77., 2002.3.20., 17. o.) módosított irányelv.
[3] HL L 63., 1979.3.13., 1. o. A legutóbb a 2002/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 77., 2002.3.20., 11. o.) módosított irányelv.
[4] HL L 228., 1992.8.11., 1. o. A legutóbb a 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 290., 2000.11.17., 27. o.) módosított irányelv.

▼B

1992. november 10-i 92/96/EGK tanácsi irányelvet (harmadik életbiztosítási irányelv) ([1]), a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelvet ([2]), az értékpapír befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelvet ([3]), valamint a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([4]) és a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([5]). A további jogharmonizáció célkitűzése ugyanakkor csak gondos elemzés alapján, szakaszosan valósítható meg.

(21) A vagyonkezelő társaságok ágazati szabályokkal összhangban történő kezelésével kapcsolatos esetleges további harmonizáció szükségességének felmérése és előkészítése céljából a Bizottságnak be kell számolnia a tagállamok által e területen folytatott gyakorlatról,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

CÉLKITŰZÉS ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Célkitűzés

Ez az irányelv a 73/239/EGK irányelv 6. cikkének, a 79/267/EGK irányelv 6. cikkének, a 93/22/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, illetve a 2000/12/EK irányelv 4. cikkének értelmében engedélyezett, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó szabályokat határoz meg. Egyúttal módosítja a fent említett irányelvekben szabályozott vállalkozásokra vonatkozó ágazati szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: a 2000/12/EK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti hitelintézet;

2. „biztosítóintézet”: a 73/239/EGK irányelv 6. cikke, a 79/267/EGK irányelv 6. cikke vagy a 98/78/EK irányelv 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézet;

3. „befektetési vállalkozás”: a 93/22/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti befektetési vállalkozás, ideértve a 93/6/EGK irányelv 2. cikkének (4) bekezdésében említett vállalkozásokat is;

4. „szabályozott vállalkozás”: hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás;

([1]) HL L 360., 1992.12.9., 1. o. A legutóbb a 2000/64/EK irányelvvel módosított irányelv.
([2]) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 98/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 204., 1998.7.21., 29. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2000/64/EK irányelvvel módosított irányelv.
([4]) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.
([5]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A 2000/28/EK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.

▼B

5. „vagyonkezelő társaság”: az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1a. cikkének (2) bekezdése szerinti vagyonkezelő társaság, illetve olyan vállalkozás, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye a Közösségen kívül található és amelynek az említett irányelv 5. cikke (1) bekezdésének értelmében engedélyre lenne szüksége, amennyiben létesítő okirat szerinti székhelye a Közösségen belül lenne;

6. „viszontbiztosító intézet”: a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézet;

7. „ágazati szabályok”: a szabályozott vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos közösségi jogszabályok, és különösen a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 98/78/EK, a 93/6/EGK, a 93/22/EGK és 2000/12/EK irányelvben foglaltak;

8. „pénzügyi ágazat”: a következő vállalkozások közül legalább egyet magában foglaló ágazat:

   a) a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének (5) és (23) bekezdése szerinti hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő banki szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás (banki ágazat);

   b) a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti biztosítóintézet, viszontbiztosító intézet vagy biztosítási holdingtársaság (biztosítási ágazat);

   c) a 93/6/EGK irányelv 2. cikkének (7) bekezdése szerinti befektetési vállalkozás vagy pénzügyi szervezet (befektetési szolgáltatási ágazat);

   d) vegyes pénzügyi holdingtársaság;

9. „anyavállalat”: az összevont (konszolidált) beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv ([2]) 1. cikke szerinti anyavállalat, illetve olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;

10. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikke szerinti leányvállalat, illetve olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalat az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol; a leányvállalat valamennyi leányvállalata egyúttal az anyavállalat leányvállalatának is minősül;

11. „részesedés”: a meghatározott jogi formájú gazdasági társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ([3]) 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje legalább 20 %-ának közvetlen vagy közvetett tulajdona;

12. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló csoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások;

13. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt:

   a) olyan „részesedés” köt össze, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20 %-os vagy azt meghaladó részben közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlása, vagy

([1]) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 2002.2.13., 35. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2001/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 283., 2001.10.27., 28. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2001/65/EK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

b) olyan „ellenőrzés” köt össze, amely az anyavállalat és leányvállalat között fennálló viszony a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdése értelmében, az ott említett valamennyi esetet ideértve, vagy bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló jellegű kapcsolat; egy leányvállalat bármely leányvállalata egyben az előbbi vállalkozások élén álló anyavállalat leányvállalatának is tekintendő.

Olyan helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanahhoz a személyhez, szintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni;

14. „pénzügyi konglomerátum”: olyan csoport, amely a 3. cikkre is figyelemmel eleget tesz a következő feltételeknek:

a) a csoport élén egy az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, vagy a csoportba tartozó leányvállalatok legalább egyike az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás;

b) amennyiben az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll a csoport élén, az vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozás anyavállalata, pénzügyi ágazatbeli vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás, vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozás;

c) abban az esetben, ha a csoport élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a csoport tevékenységei a 3. cikk (1) bekezdésének megfelelően elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak;

d) a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetetési szolgáltatási ágazatban működik;

e) a csoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások összevont és/vagy összesített tevékenységei és a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont és/vagy összesített tevékenységei a 3. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek.

A 12. pont szerinti csoport bármely, az e pontban felsorolt követelményeknek megfelelő alcsoportja pénzügyi konglomerátumnak minősül.

15. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a szabályozott vállalkozáson kívüli anyavállalat, amely leányvállalataival együtt – amelyek közül legalább egy olyan szabályozott vállalkozás, amelynek székhelye a Közösségen belül található –, valamint az egyéb vállalkozások együttesen pénzügyi konglomerátumot alkot;

16. „illetékes hatóságok”: az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai, amelyeket törvény vagy rendelet felhatalmaz hitelintézetek és/vagy biztosítóintézetek és/vagy befektetési vállalkozások akár egyedi, akár csoportszintű felügyeletére;

17. „érintett illetékes hatóságok” a következők:

a) a tagállamoknak a pénzügyi konglomerátum bármely szabályozott vállalkozásának ágazati csoportszintű felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;

b) a 10. cikk szerint kinevezett koordinátor, amennyiben nem azonos az a) pontban említett hatóságokkal;

c) egyéb, az a) és b) pontban említett hatóságok véleménye szerint illetékesnek minősülő hatóságok; e vélemény kialakítása során különösen figyelembe kell venni a konglomerátum szabályozott vállalkozásainak más tagállamokban fennálló és különösen az 5 %-os arányt meghaladó piaci részesedését, valamint egy

▼B

másik tagállamban létrehozott szabályozott vállalkozásnak a konglomerátumon belüli jelentőségét;

18. „csoporton belüli ügylet”: minden olyan ügylet, amelynek révén a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozást közvetve vagy közvetlenül ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, illetve az abban a csoportban részt vevő vállalkozással „szoros kapcsolatban” álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli – kötelezettség, akár fizetéses, akár pedig azon kívüli teljesítésre irányuló kapcsolat fűzi;

19. „kockázati koncentráció”: a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozások által viselt valamennyi olyan kárveszéllyel járó kockázat, amely elég nagy a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások fizetőképességének vagy általános pénzügyi helyzetének veszélyeztetéséhez; ilyen kockázatot eredményezhet ügyfélkockázat/hitelkockázat, befektetési kockázat, biztosítási kockázat, piaci kockázat, egyéb kockázatok vagy az ilyen kockázatok kombinációja, illetve kölcsönhatása.

3. cikk

A pénzügyi konglomerátum meghatározására szolgáló küszöbértékek

(1) Annak meghatározásához, hogy valamely csoport tevékenységei a 2. cikk (14) bekezdésének c) pontja szerint elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak-e, a csoporthoz tartozó szabályozott és nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli vállalkozások mérlegfőösszegének meg kell haladnia a csoport egésze mérlegfőösszegének 40 %-át.

(2) Annak meghatározásához, hogy a különböző pénzügyi ágazatokban folytatott tevékenységek a 2. cikk (14) bekezdésének e) pontja szerint jelentősnek minősülnek-e, az egyes pénzügyi ágazatok esetében az adott pénzügyi ágazatbeli mérlegfőösszegnek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozása mérlegfőösszegéhez viszonyított aránya átlagának, valamint az azonos pénzügyi ágazatra vonatkozó fizetőképességi követelményeknek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozására vonatkozó fizetőképességi követelményekhez viszonyított arányának meg kell haladnia a 10 %-ot.

Ezen irányelv alkalmazásában az számít a pénzügyi konglomerátum legkisebb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legalacsonyabb, és az számít a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legmagasabb. Az átlag kiszámítása, valamint a legkisebb és a legfontosabb pénzügyi ágazat meghatározása céljából a banki és a befektetési szolgáltatási ágazatot együttesen kell figyelembe venni.

(3) Az ágazatközi tevékenységek a 2. cikk (14) bekezdésének e) pontja szerint akkor minősülnek jelentősnek, ha a csoportbeli legkisebb pénzügyi ágazat mérlegfőösszege meghaladja a 6 milliárd eurót. Amennyiben a csoport nem éri el a (2) bekezdésben említett küszöbértéket, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással úgy dönthetnek, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak, vagy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében, figyelembe véve például azt a tényt, hogy:

a) a legkisebb pénzügyi ágazat aránya nem haladja meg az 5 %-ot, akár a (2) bekezdésben említett átlag, akár pedig a mérlegfőösszeg vagy az adott pénzügyi ágazatra vonatkozó fizetőképességi követelmények alapján mérve; vagy

b) a piaci részesedés nem haladja meg az 5 %-ot egyetlen tagállamban sem, a banki vagy befektetési szolgáltatási ágazat mérlegfőösszege és

▼B

a biztosítási ágazat által kötött ügyletek bruttó biztosítási díjainak összege alapján számítva.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi érintett illetékes hatóságot.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással:

a) a 6. cikk (5) bekezdésében említett esetekben az arányok kiszámításából kizárhatnak egyes vállalkozásokat;

b) a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében figyelembe vehetik az (1) és a (2) bekezdésben felvázolt küszöbértékek teljesülését három egymást követő év során és eltekinthetnek azok teljesülésétől, amennyiben jelentős változások következnek be a csoport szerkezetében.

Amennyiben az (1), a (2) és a (3) bekezdés szerint pénzügyi konglomerátumként került meghatározásra egy csoport, az e bekezdés első albekezdésében említett döntéseket az adott pénzügyi konglomerátum koordinátora által tett javaslat alapján hozzák meg.

(5) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok kivételes esetekben közös megállapodással a mérlegfőösszegre vonatkozó követelményt felválthatják a következő paraméterek legalább egyikével, illetve kiegészíthetik a következő paraméterek legalább egyikével, amennyiben megítélésük szerint e paraméterek különösen jelentősnek minősülnek az ezen irányelvnek megfelelő, kiegészítő felügyelet céljából: jövedelemszerkezet és mérlegen kívüli tevékenységek.

(6) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában, amennyiben az e bekezdésekben említett arányszámok 40 %, illetve 10 % alá csökkennek, a már kiegészítő felügyelet hatálya alá vont, vegyes tevékenységű csoport esetében, a következő három év során alacsonyabb, 35 %-os, illetve 8 %-os arányokat kell alkalmazni a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében.

Hasonlóképpen a (3) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a csoport legkisebb pénzügyi ágazatának mérlegfőösszege 6 milliárd euró alá csökken, a már kiegészítő felügyelet hatálya alá vont, vegyes tevékenységű csoport esetében a következő három év során alacsonyabb, 5 milliárd eurónak megfelelő összeget kell alkalmazni a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében.

Az e bekezdésben említett időszak során a koordinátor az egyéb érintett illetékes hatóságok beleegyezésével úgy dönthet, hogy az e bekezdésben említett alacsonyabb arányszámok, illetve alacsonyabb összeg a továbbiakban nem alkalmazandó.

(7) Az e cikkben a mérleggel kapcsolatban említett számításokat a csoport vállalkozásainak összesített mérlegfőösszege alapján kell elvégezni, éves beszámolóik szerint. E számítás során a csoport birtokában lévő összesített arányos részesedésnek megfelelő mérlegfőösszegek összegének mértékéig figyelembe kell venni mindazon vállalkozásokat, amelyekben a csoportnak részesedése van. Azonban amennyiben rendelkezésre áll összevont (konszolidált) éves beszámoló, az összesített (aggregált) mérlegbeszámolók helyett azt kell használni.

A (2) és a (3) bekezdésben szereplő fizetőképességi követelményeket a megfelelő ágazati szabályok rendelkezései szerint kell kiszámítani.

4. cikk

A pénzügyi konglomerátum azonosítása

(1) A szabályozott vállalkozásokat engedélyező illetékes hatóságok a 2., a 3. és az 5. cikk értelmében kötelesek azonosítani valamennyi, ezen irányelv hatálya alá tartozó csoportot.

▼B

Ebből a célból:

— a csoportban működő szabályozott vállalkozásokat engedélyező illetékes hatóságok szükséges esetben szorosan együttműködnek egymással,

— ha valamely illetékes hatóság azon a véleményen van, hogy az adott illetékes hatóság által engedélyezett valamely szabályozott vállalkozás olyan csoport tagja, amely ezen irányelv értelmében még nem azonosított pénzügyi konglomerátumnak minősülhet, az illetékes hatóság tájékoztatja véleményéről az egyéb érintett illetékes hatóságokat.

(2) A 10. cikkel összhangban kinevezett koordinátor tájékoztatja a csoport élén álló anyavállalatot, illetve anyavállalat hiányában azt a szabályozott vállalkozást, amely a csoport legfontosabb pénzügyi ágazatában a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkezik, hogy a csoportot pénzügyi konglomerátumként azonosították, és hogy koordinátort neveztek ki. A koordinátor tájékoztatja azokat az illetékes hatóságokat, amelyek szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek a csoporton belül, továbbá azon tagállam illetékes hatóságait, amelyben a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, valamint a Bizottságot.

II. FEJEZET

KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET

1. SZAKASZ

HATÁLY

5. cikk

Az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének hatálya

(1) Az ágazati szabályokban foglalt felügyeleti rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok az ezen irányelvben előírt mértékben és módon rendelkeznek az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletéről.

(2) A pénzügyi konglomerátum szintjén a következő szabályozott vállalkozások tartoznak kiegészítő felügyelet hatálya alá a 6–17. cikk értelmében:

a) valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely pénzügyi konglomerátum élén áll;

b) valamennyi szabályozott vállalkozás, amelynek anyavállalata olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye a Közösségen belül található;

c) valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban áll egy másik pénzügyi ágazatbeli vállalkozással.

Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum egy másik, az első albekezdés előírásainak megfelelő pénzügyi konglomerátum alcsoportja, a tagállamoknak jogukban áll a 6–17. cikket csak az utóbbi csoportra alkalmazni, és ebben az esetben az irányelvben a csoport, illetve a pénzügyi konglomerátum fogalmára tett utalás az utóbbi csoportra tett utalásnak minősül.

(3) Valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely a (2) bekezdés értelmében nem tartozik kiegészítő felügyelet hatálya alá, és amelynek anyavállalata szabályozott vállalkozás vagy olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye a Közösségen kívül található, a

▼B

pénzügyi konglomerátum szintjén kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozik a 18. cikkben meghatározott mértékben és módon.

(4) Amennyiben egy személy részesedéssel vagy tőkekapcsolatokkal rendelkezik legalább egy szabályozott vállalkozásban, vagy részesedésen, illetve tőkekapcsolaton kívüli jelentős befolyást gyakorol ilyen vállalkozás felett, a (2) és a (3) bekezdésben említett esetek kivételével, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással, a nemzeti joggal összhangban határozzák meg, hogy gyakoroljanak-e kiegészítő felügyeletet a szabályozott vállalkozások felett, és ha igen, milyen mértékben, úgy, mintha azok pénzügyi konglomerátumot képeznének.

Ilyen kiegészítő felügyelet alkalmazásához legalább egy vállalkozásnak az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozásnak kell lennie, és eleget kell tennie a 2. cikk (14) bekezdésének d) és e) pontjában meghatározott feltételeknek. Az érintett illetékes hatóságok döntésüket a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben meghatározott célkitűzései figyelembevételével hozzák meg.

Az első albekezdés „szövetkezeti jellegű csoportok”-ra történő alkalmazásakor az illetékes hatóságoknak számba kell venniük e csoportok államháztartás felé fennálló pénzügyi kötelezettségeit egyéb pénzügyi vállalkozásokra tekintettel.

(5) A 13. cikk sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátum szintjén gyakorolt kiegészítő felügyelet semmilyen módon nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeleti szerepet kellene betölteniük vegyes pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó, harmadik országbeli szabályozott vállalkozások vagy pénzügyi konglomerátumban működő, nem szabályozott vállalkozások tekintetében.

2. SZAKASZ

PÉNZÜGYI HELYZET

6. cikk

Tőkemegfelelés

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások tőkemegfelelésére vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(5) bekezdésében, valamint az I. mellékletben meghatározott szabályok szerint kell gyakorolni.

(2) A tagállamok előírják a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások részére annak biztosítását, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén mindenkor rendelkezésre álló szavatoló tőke ne legyen kevesebb az I. mellékletben meghatározott módon számított tőkemegfelelési követelménynél.

A tagállamok előírják továbbá a szabályozott vállalkozások részére, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén folytassanak megfelelő intézményesített politikát a tőkemegfelelés tekintetében.

Az első és második albekezdésben említett követelmények betartását a koordinátor a 3. szakasznak megfelelően felügyeli.

A koordinátor gondoskodik arról, hogy az első albekezdésben említett számítást legalább évente egyszer elvégezze vagy maga a szabályozott vállalkozás, vagy pedig a vegyes pénzügyi holdingtársaság.

A számítás eredményeit és az annak alapjául szolgáló lényeges adatokat a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás, illetve amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a pénzügyi konglomerátumon belül a koordinátor által a többi érintett illetékes hatósággal és a pénzügyi konglomerátummal foly-

▼B

tatott konzultációt követően meghatározott szabályozott vállalkozás a koordinátor elé terjeszti.

(3) A (2) bekezdés első albekezdésében említett tőkemegfelelési követelmények kiszámítása során a következő vállalkozások tartoznak a kiegészítő felügyelet hatálya alá az I. mellékletben meghatározott módon és mértékben:

a) a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének (5) és (23) bekezdése szerinti hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő banki szolgáltatást végző vállalkozás;

b) a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti biztosítóintézet, viszontbiztosító intézet vagy biztosítási holdingtárasság;

c) a 93/6/EGK irányelv 2. cikkének (7) bekezdése szerinti befektetési vállalkozás vagy pénzügyi intézmény;

d) vegyes pénzügyi holdingtársaság.

(4) A tőkemegfelelésre vonatkozó kiegészítő követelményeknek egy pénzügyi konglomerátum tekintetében az I. mellékletben említett 1. módszer (Számviteli konszolidáció) alkalmazásával történő kiszámításakor a csoporthoz tartozó vállalkozások szavatoló tőkéjét és fizetőképességi követelményeit a különösen a 2000/12/EK irányelv 54. cikkében és a 98/78/EK irányelv I. mellékletének 1.B. pontjában meghatározott, megfelelő ágazati szabályoknak a konszolidáció módjára és mértékére történő alkalmazásával kell kiszámítani.

Az I. mellékletben említett 2. vagy 3. (Levonás és összesítés, Könyv szerinti érték/követelménylevonás) módszer alkalmazásakor a számítás során az anyavállalat vagy a csoport valamely más vállalkozásában részesedéssel rendelkező vállalkozás arányos részesedését kell figyelembe venni. Az „arányos részesedés” a jegyzett tőkének azon hányada, amelyet az adott vállalkozás közvetlenül vagy közvetve birtokol.

(5) A koordinátor a tőkemegfelelésre vonatkozó kiegészítő követelmények számítása során a következő esetekben úgy dönthet, hogy egy adott vállalkozást nem von a felügyelet hatálya alá:

a) ha a vállalkozás egy olyan harmadik országban található, ahol jogi akadályok gátolják a szükséges információ átadását, az illetékes hatóságok ágazati szabályokból fakadó azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megtagadják az engedély kiadását abban az esetben, ha felügyeleti feladataik tényleges gyakorlásában akadályoztatva vannak;

b) ha a vállalkozás a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének célkitűzéseire tekintettel elhanyagolható jelentőségű;

c) ha a vállalkozás bevonása a felügyelet hatálya alá nem helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzéseire tekintettel.

Azonban amennyiben az első albekezdés b) pontja alapján számos vállalkozást kellene kizárni a felügyelet hatálya alól, a fentiekre való tekintet nélkül figyelembe kell venni azokat, ha jelentőségük összességében mégsem elhanyagolható.

Az első albekezdés c) pontjában említett esetben a koordinátor a sürgős eseteket kivéve konzultál a többi érintett illetékes hatósággal döntésének meghozatala előtt.

Amennyiben a koordinátor az első albekezdés b) és c) pontjában meghatározott esetek valamelyike értelmében egy szabályozott vállalkozást nem von a felügyelet hatálya alá, azon tagállam illetékes hatóságainak, ahol a vállalkozás található, jogukban áll olyan információt kérni a pénzügyi konglomerátum élén álló vállalkozástól, amely megkönnyíti számukra a szabályozott vállalkozás felügyeletét.

▼B

7. cikk

Kockázati koncentráció

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátum szabályozott vállalkozásainak kockázati koncentrációjára vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint a II. mellékletben megállapított szabályokkal összhangban kell gyakorolni.

(2) A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozások vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen, de évente legalább egyszer számoljanak be a koordinátornak az e cikkben, valamint a II. mellékletben megállapított szabályok szerint a pénzügyi konglomerátum szintjén esetlegesen mutatkozó jelentős kockázati koncentrációról. A szükséges információt a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás nyújtja be a koordinátornak, illetve – amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll – a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a koordinátor által az egyéb érintett illetékes hatóságokkal és a pénzügyi konglomerátummal folytatott konzultációt követően a pénzügyi konglomerátumból kijelölt szabályozott vállalkozás nyújtja be a jelentést.

E kockázati koncentrációk felügyeletét a koordinátor a 3. szakasz szerint látja el.

(3) A közösségi jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok a pénzügyi konglomerátum szintjén fennálló kockázati koncentráció tekintetében mennyiségi korlátokat állapíthatnak meg, illetve engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára ilyen mennyiségi korlátok megállapítását, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.

(4) Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum élén vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatában fennálló kockázati koncentrációra vonatkozó esetleges ágazati szabályok azon adott ágazat egészére alkalmazandók, a vegyes pénzügyi holdingtársaságot is beleértve.

8. cikk

Csoporton belüli ügyletek

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő, csoporton belüli ügyletekre vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint a II. mellékletben megállapított szabályokkal összhangban kell gyakorolni.

(2) A tagállamoknak jogában áll előírni a szabályozott vállalkozások, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen, de évente legalább egyszer számoljanak be a koordinátornak az e cikkben és a II. mellékletben megállapított szabályok szerint a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő valamennyi jelentős, csoporton belüli ügyletről. Amennyiben a II. melléklet első bekezdésének utolsó mondatában említett küszöbértékek nem kerülnek meghatározásra, a csoporton belüli ügylet akkor minősül jelentősnek, ha összege meghaladja a pénzügyi konglomerátum szintjén megállapított tőkemegfelelési követelmények teljes összegének legalább 5 %-át.

A szükséges tájékoztatást a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás nyújtja be a koordinátornak, illetve, amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a pénzügyi konglomerátumból a koordinátor által az egyéb érintett illetékes hatóságokkal és a pénzügyi konglomerátummal folytatott konzultációt követően kijelölt szabályozott vállalkozás nyújtja be.

Ezeket a csoporton belüli ügyleteket a koordinátor felügyeli.

▼B

(3) A közösségi jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő, csoporton belüli ügyletek tekintetében mennyiségi korlátokat és minőségi követelményeket állapíthatnak meg, illetve engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára ilyen mennyiségi korlátok és minőségi követelmények megállapítását, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.

(4) Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum élén vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatában végbemenő csoporton belüli ügyletekre vonatkozó esetleges ágazati szabályok az adott ágazat egészére alkalmazandók, a vegyes pénzügyi holdingtársaságot is beleértve.

9. cikk

Belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások

(1) A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozásoknak, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén intézményesítsenek megfelelő kockázatkezelési eljárásokat és belső ellenőrzési mechanizmusokat, hatékony adminisztratív és számviteli eljárásokat is beleértve.

(2) A kockázatkezelési eljárások közé az alábbiak tartoznak:

a) hatékony és eredményes irányítás és gazdálkodás, beleértve a vállalati stratégiáknak és politikáknak a pénzügyi konglomerátum szintjén működő, megfelelő irányító szervek általi jóváhagyását és időszakos felülvizsgálatát, tekintettel a teljes kockázatvállalás mértékére;

b) megfelelő tőkemegfelelési politika kidolgozása a 6. cikk és az I. melléklet szerint, az üzleti stratégia kockázati profilra és tőkeigényre gyakorolt hatásainak előrejelzésére;

c) megfelelő eljárások annak biztosítására, hogy a kockázatfigyelő rendszerek jól beépültek a vállalati szervezetbe, és minden intézkedést megtettek a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásnál a bevezetett rendszerek összhangja és így a kockázatoknak a pénzügyi konglomerátum szintjén való mérése, nyomon követése és ellenőrzése érdekében.

(3) A belső ellenőrzési mechanizmusok közé az alábbiak tartoznak:

a) megfelelő tőkefedezeti mechanizmusok valamennyi felmerülő jelentős kockázat meghatározása és mérése, valamint a szavatoló tőkének a kockázatokhoz való megfelelő viszonyítása céljából;

b) hatékony és eredményes beszámolási és számviteli eljárások a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 5. cikkből fakadóan a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásnál megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok legyenek a kiegészítő felügyelet szempontjából lényeges adatok és egyéb információ előállításához.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben említett eljárásokat és mechanizmusokat a koordinátor felügyeli.

▼B

3. SZAKASZ

A KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET ELLÁTÁSÁT SEGÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

10. cikk

A kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóság (koordinátor)

(1) Egy pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletének ellátása érdekében az érintett tagállamok illetékes hatóságai közül – a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait is beleértve – a kiegészítő felügyelet összehangolásáért és ellátásáért felelős koordinátort neveznek ki.

(2) A kinevezés az alábbi szempontok alapján történik:

a) amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén szabályozott vállalkozás áll, a koordinátor feladatát az az illetékes hatóság látja el, amely a megfelelő ágazati szabályok értelmében engedélyezte az említett szabályozott vállalkozás működését;

b) amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem szabályozott vállalkozás áll, a koordinátor feladatát az alábbi elvekkel összhangban kiválasztott illetékes hatóság látja el:

   i. amennyiben a szabályozott vállalkozás anyavállalata vegyes pénzügyi holdingtársaság, a koordinátor feladatát az az illetékes hatóság látja el, amely a megfelelő ágazati szabályok értelmében engedélyezte az említett szabályozott vállalkozás működését;

   ii. amennyiben több, a Közösségen belüli székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és közülük az egyik működési engedélyét abban a tagállamban állították ki, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, a koordinátor feladatát az említett tagállamban engedélyezett szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el.

   Amennyiben több, különböző pénzügyi ágazatokban tevékenykedő vállalkozás működési engedélyét állították ki abban a tagállamban, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban tevékenykedő szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el.

   Amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén több olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, amelyek székhelyei különböző tagállamokban találhatók, és valamennyi érintett tagállamban működik egy szabályozott vállalkozás, a koordinátor feladatát – ugyanabban a pénzügyi ágazatban működő szabályozott vállalkozások esetében – a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság, vagy a legfontosabb pénzügyi ágazatban tevékenykedő szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el;

   iii. amennyiben több, a Közösségen belüli székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és nincs közöttük olyan, amelynek működési engedélyét abban a tagállamban állították ki, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező szabályozott vállalkozás működését engedélyező illetékes hatóság látja el;

   iv. amennyiben a pénzügyi konglomerátum olyan csoport, amelynek élén nem áll anyavállalat, illetve valamennyi egyéb esetben a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban a legna-

▼B

gyobb mérlegfőösszeggel rendelkező szabályozott vállalkozás működését engedélyező illetékes hatóság látja el.

(3) Olyan esetekben, amikor a (2) bekezdésben felsorolt követelmények alkalmazása a vegyes tevékenységű csoport összetételére és a különböző országokban folytatott tevékenységek relatív jelentőségére figyelemmel nem helyénvaló, az érintett illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek azok alkalmazásától, és megbízhatnak egy másik illetékes hatóságot a koordinátori feladatok ellátásával. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok a döntés előtt lehetővé teszik a vegyes tevékenységű csoport számára, hogy ismertesse álláspontját a döntéssel kapcsolatban.

11. cikk

A koordinátor feladatai

(1) A kiegészítő felügyelet ellátása során a koordinátor többek között az alábbi feladatokat látja el:

a) tárgyhoz tartozó, illetve lényeges információk összegyűjtésének és terjesztésének összehangolása szokványosnak tekinthető üzletmenet során és szükséghelyzetben egyaránt, beleértve olyan információkat, amelyek az ágazati szabályok értelmében különösen fontosak az illetékes hatóság felügyeleti feladatának ellátásához;

b) a pénzügyi konglomerátum pénzügyi helyzetének felügyeleti áttekintése és értékelése;

c) a tőkemegfelelésre és a kockázati koncentrációra, valamint a csoporton belüli ügyletekre vonatkozóan a 6., a 7. és a 8. cikkben megállapított szabályok betartásának értékelése;

d) a pénzügyi konglomerátum összetételének, szervezetének és belső ellenőrzési rendszerének értékelése a 9. cikkben meghatározottak szerint;

e) az érintett illetékes hatóságok bevonásával felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása szokványos üzletmenet során és szükséghelyzetben egyaránt;

f) az ezen irányelv által vagy az irányelv alkalmazásából eredően a koordinátorra bízott egyéb feladatok, intézkedések és döntések.

A kiegészítő felügyelet széles jogalapon történő bevezetése érdekében a koordinátornak és a többi érintett illetékes hatóságnak, valamint szükség esetén az egyéb érdekelt illetékes hatóságoknak megfelelő koordinációs megállapodásokat kell kötniük. A koordinációs megállapodások további feladatokat is megállapíthatnak a koordinátor számára, és meghatározhatják az érintett illetékes hatóságok között a 3. és 4. cikk, az 5. cikk (4) bekezdése, a 16. és 18. cikk szerint létrehozandó döntéshozatali eljárásokat, valamint az egyéb illetékes hatóságokkal folytatott együttműködést.

(2) Amennyiben a koordinátornak olyan információra van szüksége, amelyet az ágazati szabályokkal összhangban egy másik illetékes hatóságnak már megküldtek, a koordinátornak lehetőség szerint fel kell vennie a kapcsolatot ezzel a hatósággal, hogy megelőzze a felügyelet ellátásába bevont különböző hatóságoknak párhuzamosan küldendő jelentések készítését.

(3) A meghatározott felügyeleti hatáskörök és kötelezettségek átruházásának lehetőségére vonatkozó közösségi jogszabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó konkrét feladatok ellátásával megbízott koordinátor jelenléte nem érinti az illetékes hatóságok ágazati szabályokban megfogalmazott feladatainak és kötelességeinek ellátását.

▼B

12. cikk

Együttműködés és információcsere az illetékes hatóságok között

(1) A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások felügyeletéért felelős illetékes hatóságok és az adott pénzügyi konglomerátum vonatkozásában koordinátori feladatok ellátásával megbízott illetékes hatóság szorosan együttműködik egymással. Az ágazati szabályokban megfogalmazott kötelezettségeik sérelme nélkül, ezek a hatóságok – függetlenül attól, hogy egyazon tagállamban működnek-e vagy sem – kölcsönösen megküldik egymásnak a másik hatóság által az ágazati szabályok vagy az irányelv alapján ellátott felügyeleti feladatokhoz szükséges, illetve lényegesnek tekintett információkat. Az illetékes hatóságok és a koordinátor kérés esetén megküldik egymásnak a tárgyhoz tartozó valamennyi információt, és saját kezdeményezésükre kicserélnek egymással valamennyi lényegesnek ítélt információt.

Az együttműködés legalább az alábbi információk gyűjtésére és cseréjére vonatkozik:

a) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó valamennyi jelentős vállalkozás csoportszerkezetének, valamint a csoporthoz tartozó szabályozott vállalkozások felügyeletét ellátó illetékes hatóságok azonosítása;

b) a pénzügyi konglomerátum stratégiai politikái;

c) a pénzügyi konglomerátum pénzügyi helyzete, különösen a tőkemegfelelés, a csoporton belüli ügyletek, a kockázati koncentráció és a jövedelmezőség tekintetében;

d) a pénzügyi konglomerátum nagyrészvényesei és vezetése;

e) a pénzügyi konglomerátum szintjének szervezete, kockázatkezelése és belső ellenőrzési rendszerei;

f) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó vállalkozásoktól származó információ gyűjtése, valamint az összegyűjtött információ ellenőrzése;

g) olyan kedvezőtlen fejlemények a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vagy egyéb vállalkozásoknál, amelyek jelentős hatással lehetnek a szabályozott vállalkozásokra;

h) az illetékes hatóságok által az ágazati szabályokkal vagy az irányelvvel összhangban hozott súlyos szankciók és kivételes intézkedések.

Az illetékes hatóságok az ágazati szabályokban megállapított rendelkezésekkel összhangban kicserélhetik a feladataik ellátásához szükséges információkat az alábbi hatóságokkal: központi bankok, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank.

(2) Az ágazati szabályokban megállapított kötelezettségeik sérelme nélkül, minden olyan esetben, amikor döntéseik fontosak más illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátásához, az illetékes hatóságok döntéshozataluk előtt konzultációt folytatnak egymással az alábbi kérdésekben:

a) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások részvényesi összetételében, szervezeti rendszerében és vezetésében bekövetkező olyan változás, amelyhez szükség van az illetékes hatóságok jóváhagyására, illetve engedélyére;

b) az illetékes hatóságok által hozott jelentős szankciók vagy kivételes intézkedések.

Az illetékes hatóság hozhat olyan döntést, miszerint sürgős esetben vagy amennyiben a konzultáció veszélyeztetheti a döntés hatékonyságát, eltekint a fent említett konzultációtól. Ebben az esetben az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

▼B

(3) A koordinátor felszólíthatja az anyavállalat székhelyének helye szerinti tagállamban működő, és a 10. cikk értelmében kiegészítő felügyeleti feladattal nem rendelkező illetékes hatóságokat, hogy bekérjék az anyavállalattól az irányelv 11. cikkében megállapított koordinációs feladatok ellátásához szükséges információkat, és megküldjék azokat a koordinátornak.

Amennyiben a 14. cikk (2) bekezdésében említett információt az ágazati szabályokkal összhangban már megküldték egy illetékes hatóságnak, a kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóságoknak jogukban áll az elsőként említett illetékes hatóságtól bekérni az információt.

(4) A tagállamok engedélyezik az illetékes hatóságaik közötti, illetve az illetékes hatóságaik és más hatóságok közötti információcserét az (1), a (2) és a (3) bekezdés szerint. A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó, nem szabályozott vállalkozásra vonatkozó információ gyűjtése és birtoklása semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeletet kellene gyakorolniuk az ilyen vállalkozások felett.

A kiegészítő felügyelet keretében gyűjtött információra, és különösen az illetékes hatóságok között, illetve az illetékes hatóságok és az egyéb hatóságok között az irányelv rendelkezéseivel összhangban végzett információcserére is vonatkoznak az ágazati szabályokban a szakmai titoktartással és a bizalmas információ közlésével kapcsolatosan megállapított rendelkezések.

13. cikk

A vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatói testülete

A tagállamok előírják, hogy a vegyes pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.

14. cikk

Az információhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó területeken ne legyenek olyan jogi akadályok, amelyek meggátolhatják a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó természetes és jogi személyeket – legyenek azok szabályozott vagy nem szabályozott vállalkozások – abban, hogy kicseréljék egymással a kiegészítő felügyelet szempontjából lényegesnek minősülő információkat.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóságaik a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vagy nem szabályozott vállalkozások közvetlen vagy közvetett ellenőrzése során hozzáférhessenek valamennyi, a kiegészítő felügyelet ellátásához szükséges információhoz.

15. cikk

Ellenőrzés

Amennyiben az illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazása során meghatározott esetekben ellenőrizni kívánják a pénzügyi konglomerátum részeként egy másik tagállamban működő szabályozott vagy nem szabályozott vállalkozásra vonatkozó információkat, felkérhetik a másik érintett tagállam illetékes hatóságait az ellenőrzés elvégzésére.

Azok a hatóságok, amelyek megbízást kapnak ilyen ellenőrzésre, saját hatáskörükön belül vagy önállóan végzik el az ellenőrzést, vagy megbíznak egy könyvvizsgálót, illetve más szakértőt az ellenőrzés elvégzésével, vagy pedig engedélyezik az ellenőrzést kérő hatóság számára az ellenőrzés önálló elvégzését.

▼B

Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

16. cikk

Végrehajtási intézkedések

Amennyiben a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások nem tesznek eleget a 6-9. cikkben említett követelményeknek, vagy ha a követelmények teljesülnek ugyan, de az illető vállalkozás fizetőképessége veszélyben forog, vagy amennyiben a csoporton belüli ügyletek, illetve a kockázati koncentrációk veszélyeztetik a szabályozott vállalkozások pénzügyi helyzetét, az alábbi szerveknek a lehető legrövidebb időn belül meg kell tenniük a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket:

— vegyes pénzügyi holdingtársaság esetében a koordinátor,

— szabályozott vállalkozás esetében az illetékes hatóságok; a koordinátor tájékoztatja megállapításairól az illetékes hatóságokat.

A 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak arról, milyen intézkedéseket hozhatnak illetékes hatóságaik a vegyes pénzügyi holdingtársaságok ellenőrzésével kapcsolatosan.

Az érintett illetékes hatóságok, a koordinátort is beleértve, szükség esetén összehangolják intézkedéseiket.

17. cikk

Az illetékes hatóságok kiegészítő jogkörei

(1) Az ágazati szabályok további harmonizációjáig a tagállamok rendelkeznek arról, hogy illetékes hatóságaik jogosultak legyenek minden olyan felügyeleti intézkedés megtételére, amely szükséges lehet a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások által az ágazati szabályok megkerülésére tett lépések megelőzésére, illetve megfelelő kezelésére.

(2) A tagállamok büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül gondoskodnak arról, hogy büntető- vagy a megállapított törvényszegések, illetve azok okainak megszüntetésére irányuló egyéb intézkedésekkel jogkövető magatartásra kényszerítsék az irányelv végrehajtása érdekében hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket sértő vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, illetve azok tényleges vezetőit. Egyes esetekben bírósági beavatkozás szükséges ilyen intézkedésekhez. Az illetékes hatóságok szoros együttműködést alakítanak ki egymással annak érdekében, hogy az ilyen büntető- vagy egyéb intézkedések meghozzák a kívánt eredményeket.

4. SZAKASZ

HARMADIK ORSZÁGOK

18. cikk

A Közösségen kívül működő anyavállalatok

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, az 5. cikk (3) bekezdésében említett esetekben az olyan vállalkozások ellenőrzése során, ahol az anyavállalat székhelye a Közösség területén kívül található, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy az említett vállalkozásokat olyan felügyelet hatálya alá vonta-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az 5. cikk (2) bekezdésében említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó rendelkezésekben előírt felügyelettel. Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve a Közösségben engedélyezett vállalkozás megbízása alapján, vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végezi el, amely a 10. cikk (2) bekezdésében

▼B

meghatározott követelmények alkalmazása esetén megbízást kapna koordinátori feladatok ellátására. Az említett illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal, és figyelembe veszi a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság által a 21. cikk (5) bekezdésével összhangban készített iránymutatást. Ebből a célból az illetékes hatóság döntéshozatala előtt konzultációt folytat a bizottsággal.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok a szabályozott vállalkozások ellenőrzése során analógia alapján alkalmazzák az 5. cikk (2) bekezdésében említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket. Alternatív megoldásként az illetékes hatóságok a (3) bekezdésben felsorolt módszerek egyikét is alkalmazhatják.

(3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletét. Ezeket a módszereket – az egyéb érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a koordinátorral kell egyeztetni. Az illetékes hatóságok előírhatják többek között a Közösségen belül székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják ezt az irányelvet az illető holdingtársaság vezetésével működő pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások tekintetében is. A módszereknek biztosítaniuk kell az ezen irányelvben a kiegészítő felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és közölni kell azokat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.

19. cikk

Együttműködés harmadik országok illetékes hatóságaival

(1) A 2000/12/EK irányelv 25. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint a 98/78/EK irányelv 10a. cikke megfelelően alkalmazandó a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyelete során gyakorolt eljárásokra vonatkozó megállapodások tekintetében egy vagy több harmadik országgal folytatott tárgyalásokra.

▼M1

(2) A Szerződés 300. cikke (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság — az európai bankbizottság, az európai biztosítási és foglalkoztatásinyugdíj-bizottság, valamint a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság segítségével — megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások eredményét és a kialakult helyzetet.

▼B

III. FEJEZET

A BIZOTTSÁGRA RUHÁZOTT JOGKÖRÖK ÉS A BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS RENDJE

20. cikk

A Bizottságra ruházott hatáskörök

(1) A Bizottság ►M2 ——————— ◄ elvégzi az irányelvben az alábbi területeken szükséges technikai kiigazításokat:

a) a 2. cikkben említett meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv alkalmazása során a pénzpiacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;

b) a 2. cikkben említett meghatározások egyértelműbbé tétele a Közösség területén az irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

▼B

c) a terminológia egységesítése és a meghatározások átalakítása a szabályozott vállalkozásokra és az azokkal kapcsolatos ügyekre vonatkozó további közösségi jogszabályokkal összhangban;

d) az I. mellékletben ismertetett számítási módszerek pontosabb meghatározása a pénzpiaci fejlemények és a prudens működési technikák figyelembevétele érdekében;

e) a 7. és a 8. cikknek, valamint a II. mellékletnek megfelelően bevezetett rendelkezések összehangolása a Közösség területén a rendelkezések egységes alkalmazásának ösztönzése érdekében.

▼M2

Mivel a fenti intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek többek között annak kiegészítésével történő módosítására irányulnak, azokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(2) A Bizottság tájékoztatja a közvéleményt az e cikkel összhangban előterjesztett javaslatokról, és a 21. cikkben említett intézkedéstervezeteknek a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság elé terjesztése előtt konzultációt folytat az érdekelt felekkel.

21. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság, a továbbiakban „a bizottság” segíti.

▼M2

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) 2010. december 31-ig, majd ezt követően legalább háromévente a Bizottság megvizsgálja a végrehajtási hatásköreire vonatkozó rendelkezéseket, és az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszt egy jelentést e hatáskörök működéséről. A jelentés különösen azt vizsgálja, hogy szükséges-e a Bizottságnak javaslatot tennie ezen irányelv módosítására a ráruházott végrehajtási hatáskörök megfelelő mértékének biztosítása érdekében. A módosítás esetleges szükségességére vonatkozó következtetéshez részletes indokoló nyilatkozatot kell csatolni. Szükség esetén a jelentéshez jogalkotási javaslatot kell fűzni a Bizottságra végrehajtási hatásköröket ruházó rendelkezések módosítása céljából.

▼B

(4) A bizottság általános jellegű iránymutatást adhat arról, hogy a harmadik országok illetékes hatóságai által alkalmazott kiegészítő felügyeleti rendelkezések alkalmasak-e a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben meghatározott céljainak megvalósítására olyan ellenőrzött vállalkozások esetében, amelyeknél a pénzügyi konglomerátum élén álló szervezet székhelye nem a Közösség területén található. A Bizottság gondoskodik az iránymutatás rendszeres felülvizsgálatáról, és figyelembe veszi az illetékes hatóságok által végzett, kiegészítő felügyeleti tevékenységben bekövetkező változásokat.

(5) A bizottság folyamatosan tájékoztatja a tagállamokat a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció felügyelete tekintetében alkalmazott elvekről.

▼B

IV. FEJEZET

MÓDOSULÓ IRÁNYELVEK

22. cikk

A 73/239/EGK irányelv módosítása

A 73/239/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a következő cikkel egészül ki:

„*12a. cikk*

(1) Konzultációt kell folytatni a másik érintett tagállam illetékes hatóságaival, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan biztosítóintézetnek, amely:

a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet leányvállalata; vagy

b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(2) Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a hitelintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan biztosítóintézetnek, amely:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

2. a 16. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A rendelkezésre álló szavatoló tőkéből le kell vonni az alábbi tételeket:

a) a biztosítóintézet részesedései

— az ezen irányelv 6. cikke, a közvetlen életbiztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1979. március 5-i 79/267/EGK első irányelv (*) 6. cikke, illetve a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetekben,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetekben,

▼B

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti biztosítási holdingtársaságokban,

— a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 1. cikkének (1) és (5) bekezdése szerinti hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben,

— a 93/22/EGK irányelv (****) 1. cikkének (2) bekezdése és a 93/6/EGK irányelv (*****) 2. cikkének (4) és (7) bekezdése szerinti befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben;

b) a biztosítóintézet érdekkörébe tartozó, a) pont szerinti vállalkozások tekintetében a biztosítóintézet birtokában levő alábbi tételek:

— a (3) bekezdésben említett eszközök,

— a 79/267/EGK irányelv 18. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök,

— a 2000/12/EK irányelv 35. cikkében és 36. cikkének (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök.

Ahol egy másik hitelintézetben, befektetési vállalkozásban, pénzügyi szervezetben, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézetben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a biztosítóintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet a negyedik albekezdés a) és b) pontjában a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

A negyedik albekezdés a) és b) pontjában a biztosítóintézet által hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben birtokolt tételek levonására vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik biztosítóintézeteik részére a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (******) I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak abban az esetben alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

A tagállamok rendelkezhetnek olyan módon, hogy az ezen irányelvben előírt szavatoló tőke számítása során a 98/78/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont biztosítóintézeteknek nem kell levonniuk a negyedik albekezdés a) és b) pontjában említett, a biztosítóintézet által a kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban, pénzügyi intézményekben, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító társaságokban vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

Az e bekezdésben említett, a részesedések levonására vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a részesedés 98/78/EK irányelv 1. cikkének f) pontja szerinti részesedést jelenti.”

_____

(*) HL L 63., 1979.3.13., 1. o. A legutóbb a 2002/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 77., 2002.3.20., 11. o.) módosított irányelv.

(**) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

(***) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A 2000/28/EGK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.

(****) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 290., 2000.11.17., 27. o.) módosított irányelv.

(*****) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 98/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 204., 1998.7.21., 29. o.) módosított irányelv.

(******) HL C 35., 2003.2.11.

▼B

23. cikk

A 79/267/EGK irányelv módosítása

A 79/267/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*12a. cikk*

(1) Konzultációt kell folytatni a másik érintett tagállam illetékes hatóságaival, mielőtt működési engedélyt adnának olyan életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetnek, amely:

a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet leányvállalata; vagy

b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(2) Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a hitelintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetnek, amely:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

2. a 18. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A rendelkezésre álló szavatoló tőkéből le kell vonni az alábbi tételeket:

a) a biztosítóintézet részesedései

— az ezen irányelv 6. cikke, a 73/239/EGK első irányelv (*) 6. cikke, illetve a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetekben,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetekben,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti biztosítási holdingtársaságokban,

— a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 1. cikkének (1) és (5) bekezdése szerinti hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben,

— a 93/22/EGK irányelv (****) 1. cikkének (2) bekezdése és a 93/6/EGK irányelv (*****) 2. cikkének (4) és (7) bekezdése

▼B

szerinti befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben;

b) a biztosítóintézet érdekkörébe tartozó, a) pont szerinti vállalkozások tekintetében a biztosítóintézet birtokában levő alábbi tételek:

— a (3) bekezdésben említett eszközök,

— a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök,

— a 2000/12/EK irányelv 35. cikkében és 36. cikkének (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök.

Ahol egy másik hitelintézetben, befektetési vállalkozásban, pénzügyi intézményben, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézményben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a biztosítóintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet a negyedik albekezdés a) és b) pontjában a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

A negyedik albekezdés a) és b) pontjában a biztosítóintézet által hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben birtokolt tételek levonására vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik biztosítóintézeteik részére a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (******) I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak abban az esetben alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

A tagállamok rendelkezhetnek olyan módon, hogy az ezen irányelvben előírt szavatoló tőke számítása során a 98/78/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont biztosítóintézeteknek nem kell levonniuk a negyedik albekezdés a) és b) pontjában említett, a biztosítóintézet által a kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban, pénzügyi intézményekben, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító intézetekben vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

Az e bekezdésben említett, a részesedések levonására vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a részesedés 98/78/EK irányelv 1. cikkének f) pontja szerinti részesedést jelenti.”

_____

(*) HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2002/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 77., 2002.3.20., 17. o.) módosított irányelv.

(**) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

(***) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2000/28/EK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.

(****) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 290., 2000.11.17., 27. o.) módosított irányelv.

(*****) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 98/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 204., 1998.7.21., 29. o.) módosított irányelv.

(******) HL C 35., 2003.2.11.

▼B

24. cikk

A 92/49/EGK irányelv módosítása

A 92/49/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedéseket egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve ilyen vállalkozás anyavállalata, vagy ilyen vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 73/239/EGK irányelv 12a. cikkében említett előzetes konzultációt.”

2. A 16. cikk (5c) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5c) Az e cikkben foglaltak nem akadályozhatják az illetékes hatóságot abban, hogy megküldje

— a központi bankoknak vagy pénzügyi hatósági minőségükben hasonló feladatot ellátó egyéb testületeknek,

— megfelelő esetben a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős egyéb állami hatóságoknak

a feladataik ellátásához szükséges információkat, illetve nem akadályozhatja meg az ilyen hatóságokat vagy testületeket abban, hogy megküldjék az illetékes hatóságoknak a (4) bekezdés alkalmazásában szükségessé váló információkat. Az így közölt információ a szakmai titoktartás e cikkben megállapított feltételeinek hatálya alá esik.”

25. cikk

A 92/96/EGK irányelv módosítása

A 92/96/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedéseket egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve ilyen vállalkozás anyavállalata, vagy ilyen vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 79/267/EGK irányelv 12a. cikkében említett előzetes konzultációt.”

2. A 15. cikk (5c) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5c) Az e cikkben foglaltak nem akadályozhatják az illetékes hatóságot abban, hogy megküldje

— a központi bankoknak vagy pénzügyi hatósági minőségükben hasonló feladatot ellátó egyéb testületeknek,

— megfelelő esetben a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős egyéb állami hatóságoknak

a feladataik ellátásához szükséges információkat, illetve nem akadályozhatja meg az ilyen hatóságokat vagy testületeket abban, hogy megküldjék az illetékes hatóságoknak a (4) bekezdés alkalmazásában szükségessé váló információkat. Az így közölt információ a szakmai titoktartás e cikkben megállapított feltételeinek hatálya alá esik.”

▼B

26. cikk

A 93/6/EGK irányelv módosítása

A 93/6/EGK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében az első és a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— »pénzügyi holdingtársaság«: olyan pénzügyi intézmény, amelynek leányvállalatai kivétel nélkül vagy alapvetően befektetési vállalkozások vagy olyan egyéb pénzügyi szervezetek, amelyek közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak,

— »vegyes tevékenységű holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely a 2002/87/EK irányelv értelmében nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak, befektetési vállalkozásnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül.”

(*) HL C 35., 2003.2.11.

27. cikk

A 93/22/EGK irányelv módosítása

A 93/22/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 6. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a hitelintézetek, illetve a biztosítóintézetek felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan befektetési vállalkozásnak, amely:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata;

c) a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

Az első és második bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

2. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosítóintézet, illetve egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalata, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozást, hitelintézetet vagy biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot, a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőr-

▼B

zése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 6. cikkben előírt előzetes konzultációt.”

28. cikk

A 98/78/EK irányelv módosítása

A 98/78/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk g), h), i) és j) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„g) »részesedő vállalkozás«: olyan vállalkozás, amely vagy anyavállalat, vagy olyan vállalkozás, amely részesedéssel rendelkezik, illetve olyan vállalkozás, amelyet a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti viszony fűzi egy másik vállalkozáshoz;

h) »kapcsolt vállalkozás«: vagy egy leányvállalat, vagy olyan egyéb vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, illetve olyan vállalkozás, amelyet a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint viszony fűzi egy másik vállalkozáshoz;

i) »biztosítási holdingtársaság« olyan anyavállalat, amelynek fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatban szerezzen részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítóintézetek, viszontbiztosító intézetek vagy harmadik ország biztosítóintézetei, amelyek közül legalább egy leányvállalatnak biztosítóintézetnek kell lennie, és amely anyavállalat a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

j) »vegyes tevékenységű biztosítási holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely nem biztosítóintézet, harmadik ország biztosítóintézete, viszontbiztosító intézet vagy biztosítási holdingtársaság a 2002/87/EK irányelv értelmében, és amelynek a leányvállalatai között legalább egy biztosítóintézet van.”

(*) HL C 35., 2003.2.11.

2. A 6. cikk (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.”

3. a 8. cikk (2) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják a biztosítóintézeteknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony beszámolási és számviteli eljárások intézményesítését, amelyek alkalmasak az ügyletek (1) bekezdés szerinti meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. A tagállamok előírják továbbá, hogy a biztosítóintézetek évente legalább egyszer beszámoljanak az illetékes hatóságoknak a jelentősnek minősülő ügyletekről. Ezeket az eljárásokat és mechanizmusokat az illetékes hatóságok felügyelik.”

4. a következő cikkekkel egészül ki:

„10a. cikk

Együttműködés harmadik országbeli illetékes hatóságokkal

(1) A Bizottság egy tagállam kérése alapján vagy saját kezdeményezésére a Tanács elé terjeszti javaslatait a kiegészítő felügyelet ellátásának eszközeiről egy vagy több harmadik országgal a követ-

▼B

kező vállalkozások tekintetében létrehozandó megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokra vonatkozóan:

a) olyan biztosítóintézetek, amelyeknek részesedő vállalkozásként a 2. cikk szerinti olyan vállalkozásaik vannak, amelyeknek székhelye harmadik országban található; valamint

b) olyan, harmadik országban működő biztosítóintézetek, amelyeknek részesedő vállalkozásként a 2. cikk szerinti olyan vállalkozásaik vannak, amelyeknek székhelye a Közösségen belül található.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások többek között azt a célt szolgálják, hogy:

a) a tagállamok illetékes hatóságai hozzájuthassanak a Közösségen belül található székhellyel, valamint a Közösségen kívüli leányvállalatokkal vagy részesedésekkel rendelkező biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének ellátásához szükséges információkhoz; valamint

b) a harmadik országbeli illetékes hatóságok hozzájuthassanak a saját területükön található székhellyel, valamint egy vagy több tagállamban leányvállalatokkal vagy részesedésekkel rendelkező biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének ellátásához szükséges információkhoz.

(3) A Bizottság és a biztosítási bizottság megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások eredményét és az abból eredően kialakult helyzetet.

10b. cikk

A biztosítási holdingtársaság vezető szerve

A tagállamok előírják, hogy a biztosítási holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.”

5. az I.1.B. melléklet a következő bekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben egy biztosítási csoporthoz tartozó egyes vállalkozások között nincsenek tőkeérdekeltségi kapcsolatok, az illetékes hatóság dönt arról, hogy milyen arányt kell figyelembe venni.”

6. az I.2. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„**2.4a. Kapcsolt hitelintézetek, befektetési vállalkozások és pénzügyi intézmények**

A hitelintézetben, befektetési vállalkozásban vagy pénzügyi intézményben részesedő vállalkozásnak minősülő biztosítóintézet korrigált fizetőképességének számítása során megfelelően alkalmazandók a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 79/267/EGK irányelv 18. cikkében az ilyen részesedések levonására vonatkozóan megállapított szabályok, valamint azok a rendelkezések, amelyek értelmében a tagállamok meghatározott feltételek mellett engedélyezhetik alternatív módszerek alkalmazását és eltekinthetnek az ilyen részesedések levonásától.”

29. cikk

A 2000/12/EK irányelv módosítása

A 2000/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »a részesedés az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezések, valamint a 34. cikk (2) bekezdése 15. és 16.

▼B

pontjának alkalmazásában« a 78/660/EGK irányelv 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy a tőkéjének 20 %-os vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;”

b) A 21. és 22. pont helyébe a következő szöveg lép:

„21. »pénzügyi holdingtársaság« olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag, vagy nagy részben hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy hitelintézet, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

22. »vegyes tevékenységű holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely nem pénzügyi holding társaság, hitelintézet vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a 2002/87/EK irányelv értelmében, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy hitelintézet;”

(*) HL C 35., 2003.2.11.

2. a 12. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a biztosítóintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan hitelintézetnek, amely:

a) a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) a Közösségben engedélyezett biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

Az első és második bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

3. A 16. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata vagy egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézetet, biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 12. cikkben említett előzetes konzultációt.”

4. A 34. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

▼B

a) az első albekezdésben a 12. és 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. a tőke 10 %-át meghaladó részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban;

13. egy hitelintézetnek a 35. cikkben és a 36. cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelései és eszközei olyan hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások vonatkozásában, amelyekben a hitelintézet a tőke 10 %-át meghaladó mértékű egyedi részesedéssel rendelkezik;

14. részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban tőkéjük 10 %-ának erejéig, a 35. cikkben és a 36. cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök az ezen albekezdés 12. és 13. pontjában nem említett hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások vonatkozásában, amennyiben az ilyen részesedések, alárendelt követelések és eszközök összege meghaladja az adott hitelintézet ezen albekezdés 12–16. pontjában említett tételek levonása előtti szavatoló tőkéjének 10 %-át;

15. az 1. cikk (9) bekezdése szerinti olyan részesedések, amelyekkel a hitelintézet a következő társaságokban rendelkezik:

— a 73/239/EGK irányelv 6. cikke, a 79/267/EGK irányelv 6. cikke, illetve a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetek,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek;

16. a hitelintézet érdekkörébe tartozó, 15. pont szerinti vállalkozások tekintetében a hitelintézet birtokában levő alábbi tételek:

— a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök,

— a 79/267/EGK irányelv 18. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök;”

(*) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.

b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ahol egy másik hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézetben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a hitelintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet a 12–16. pontban a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

A 15. és a 16. pontban említett tételek levonásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteik részére a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak abban az esetben alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

A tagállamok rendelkezhetnek olyan módon, hogy a szavatoló tőke önállóan történő számítása során a 3. fejezettel összhangban össze-

▼B

vont felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézeteknek nem kell levonniuk a 12–16. pontban említett, a hitelintézet által összevont, illetve kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó hitelintézetekben, pénzügyi vállalkozásokban, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító intézetekben vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

Ezt a rendelkezést a közösség jogszabályokkal összehangolt valamennyi prudenciális szabályra alkalmazni kell.”

5. Az 51. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk az (1) és (2) bekezdésben megállapított korlátokat a 73/239/EGK és a 79/267/EGK irányelv szerinti biztosítóintézetekben, valamint a 98/78/EK irányelv szerinti viszontbiztosító intézetekben birtokolt részesedések tekintetében.”

6. az 52. cikk (2) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az 54a. cikk sérelme nélkül, a pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidálása semmilyen módon nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeleti szerepet kellene betölteniük a pénzügyi holdingtársaságok tekintetében.”

7. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a vállalkozásokat a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságok határozzák meg a konszolidáció módját.”

b) a (4) bekezdésben az első albekezdés harmadik francia bekezdését el kell hagyni;

8. a következő cikkel egészül ki:

„54a. cikk

Pénzügyi holdingtársaság vezető szerve

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.”

9. a következő cikkel egészül ki:

„55a. cikk

Vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal folytatott, csoporton belüli ügyletek

Az irányelv V. címe 2. fejezetének 3. szakaszában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy ahol egy vagy több hitelintézet anyavállalata vegyes tevékenységű holdingtársaságnak minősül, az ezeknek a hitelintézeteknek a felügyeletéért felelős illetékes hatóságok látják el a hitelintézet és a vegyes tevékenységű holdingtársaság, illetve leányvállalatai közötti ügyletek általános felügyeletét.

Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézeteknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony beszámolási és számviteli eljárások intézményesítését, amelyek alkalmasak a vegyes tevékenységű holdingvállalatként működő anyavállalattal, illetve annak leányvállalataival lebonyolított ügyletek meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. Az illetékes hatóságok előírják továbbá, hogy a hitelintézetek beszámoljanak az ezekkel a vállalkozásokkal lebonyolított jelentős ügyletekről, a 48. cikkben említett kivétellel. Ezeket

▼B

az eljárásokat és jelentős ügyleteket az illetékes hatóságok felügyelik.

Amennyiben ezek a csoporton belül ügyletek veszélyeztetik a hitelintézet pénzügyi helyzetét, az intézet felügyeletéért felelős illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.”

10. Az 56. cikk (7) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.”

11. a következő cikkel egészül ki:

„56a. cikk

Harmadik országbeli anyavállalatok

Amennyiben egy hitelintézet, amelynek az anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye a Közösségen kívül található, nem tartozik az 52. cikk szerinti összevont felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a hitelintézetet olyan összevont felügyelet hatálya alá vonta-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az 52. cikkben megállapított elveknek megfelelő összevont felügyelettel. Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve a Közösségben engedélyezett vállalkozás megbízása alapján vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a negyedik albekezdés alkalmazása esetén az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.

A bankügyi tanácsadó bizottság általános iránymutatással szolgálhat arról, hogy a harmadik országbeli illetékes hatóságok által gyakorolt összevont felügyelet várhatóan eléri-e az összevont felügyeletre vonatkozóan az e fejezetben meghatározott célkitűzéseket olyan hitelintézetek tekintetében, amelyek anyavállalatának székhelye a Közösségen kívül található. A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az ilyen iránymutatásokat, és figyelembe veszi az illetékes hatóságok által alkalmazott összevont felügyeleti eljárásokban bekövetkező változásokat.

A második albekezdésben meghatározott ellenőrzést végző illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból az illetékes hatóság döntéshozatala előtt konzultációt folytat a bizottsággal.

Ilyen egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok analógia alapján alkalmazzák a hitelintézetekre az 52. cikk rendelkezéseit.

Alternatív megoldásként a tagállamok engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a hitelintézetek összevont felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására. Ezeket a módszereket – az egyéb érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – egyeztetni kell azzal az illetékes hatósággal, amely az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóságok előírhatják többek között a Közösségen belül székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzetének tekintetében is.

A módszereknek biztosítaniuk kell az e fejezetben az összevont felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és közölni kell azokat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.”

▼B

V. FEJEZET

VAGYONKEZELŐ TÁRSASÁGOK

30. cikk

Vagyonkezelő társaságok

Az ágazati szabályok további összehangolásig a tagállamok előírják a vagyonkezelő társaságok bevonását:

a) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének és/vagy a biztosítási csoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének körébe; és

b) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátumnak minősül, az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet körébe.

Az első bekezdés alkalmazásában a tagállamok előírják, illetve felhatalmazzák az illetékes hatóságaikat annak eldöntésére, hogy a vagyonkezelő társaságok milyen ágazati szabályok (banki ágazat, biztosítási ágazat, befektetési szolgáltatások ágazata) szerint kerüljenek bevonásra az első bekezdés a) pontjában említett összevont és/vagy kiegészítő felügyelet körébe. Ennek a rendelkezésnek az alkalmazásában a pénzügyi szervezetek (amennyiben a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének hatálya alá vonják a vagyonkezelő társaságokat), valamint a viszontbiztosító intézetek (amennyiben a biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének hatálya alá vonják a vagyonkezelő társaságokat) felügyelet hatálya alá vonásának intézményes formájára és mértékére vonatkozó megfelelő ágazati szabályok megfelelően alkalmazandók a vagyonkezelő társaságokra. Az első bekezdés b) pontjában említett kiegészítő felügyelet alkalmazásában a vagyonkezelő társaságok azon ágazat részének tekintendők, amelynek az első bekezdés a) pontja alapján alárendelték azokat.

Amennyiben a vagyonkezelő társaság pénzügyi konglomerátum része, a szabályozott vállalkozás, valamint az illetékes hatóság és az érintett illetékes hatóság fogalmára tett utalás ezen irányelv alkalmazásában úgy értendő, mint amely a vagyonkezelő társaságokat, illetve a vagyonkezelő társaságok felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságokat magában foglalja. Ez a rendelkezés megfelelően alkalmazandó az első bekezdés a) pontjában említett csoportok tekintetében.

VI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A Bizottság jelentése

(1) A Bizottság 2007. augusztus 11-ig jelentést nyújt be a 21. cikkben említett, pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottságnak a tagállamok által követett gyakorlatról és, amennyiben szükséges, a további jogharmonizáció szükségességéről, tekintettel a következőkre:

— a vagyonkezelő társaságok összevont felügyelet hatálya alá vonása,

— az I. mellékletben a tőkemegfelelésre vonatkozóan megállapított módszerek kiválasztása és alkalmazása,

— a II. mellékletben említett, csoporton belüli jelentős ügyletek és jelentős kockázati koncentráció meghatározása, továbbá a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció felügyelete, különös tekintettel az e célra bevezetett mennyiségi korlátokra és minőségi követelményekre,

▼B

— azon időközök, amelyenként a pénzügyi konglomerátumok kötelesek elvégezni a 6. cikk (2) bekezdésében előírt tőkemegfelelési követelményekre vonatkozó számításokat, és beszámolni a koordinátornak a 7. cikk (2) bekezdése szerinti jelentős kockázati koncentrációról.

A Bizottság javaslatainak megtétele előtt egyeztetést folytat a bizottsággal.

(2) A pénzügyi csoporton belül a szavatoló tőke terhére történő kettős kötelezettségvállalás kiküszöbölésére vonatkozó, nemzetközi megállapodást követő egy éven belül a Bizottság megvizsgálja, hogy ezen irányelv rendelkezései miként hozhatók összhangba a nemzetközi megállapodásokkal és, amennyiben szükséges, megfelelő javaslatokat tesz.

32. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2004. augusztus 11-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett rendelkezéseket először a 2005. január 1-jén, illetve az említett évben kezdődő pénzügyi évre vonatkozó számviteli nyilvántartások felügyelete során alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

TŐKEMEGFELELÉS

A 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítását az e mellékletben ismertetett technikai elvekkel és módszerek egyikével összhangban kell elvégezni.

A következő bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik részére, hogy amennyiben egy adott pénzügyi konglomerátum tekintetében koordinátori feladatot látnak el, a többi érintett illetékes hatósággal és magával a pénzügyi konglomerátummal folytatott egyeztetést követően azok döntsék el, hogy a pénzügyi konglomerátum melyik módszert alkalmazza.

A tagállamok előírhatják, hogy a számításokat az e mellékletben ismertetett módszerek egyikével végezzék el, amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén az adott tagállamban engedélyezett szabályozott vállalkozás áll. Ha a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a tagállamok az e mellékletben szereplő bármely módszer alkalmazását engedélyezik, kivéve azokat az eseteket, amikor az érintett illetékes hatóságok ugyanazon tagállamban találhatók, amikor is a tagállamnak jogában áll előírni egy meghatározott módszer alkalmazását.

I. **Technikai elvek**

1. *A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények számításának mértéke és módja*

   Függetlenül a használt módszertől, ha a vállalkozás leányvállalat és szolvenciahiánnyal, illetve nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli vállalkozás esetén, feltételezett szolvenciahiánnyal küzd, a leányvállalat teljes szolvenciahiányát figyelembe kell venni. Amennyiben ilyen esetben a koordinátor véleménye szerint a tőkerészesedéssel rendelkező anyavállalat felelőssége szigorúan és egyértelműen az adott tőkerészesedésre korlátozódik, a koordinátor engedélyezheti a leányvállalat szolvenciahiányának arányos figyelembevételét.

   Amennyiben a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó vállalkozások között nincs tőkekapcsolat, a koordinátor a többi érintett illetékes hatósággal egyeztetve meghatározza, hogy milyen arányos részt kell figyelembe venni, tekintettel a fennálló kapcsolatból eredő felelősség mértékére.

2. *Egyéb technikai elvek*

   A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása során e melléklet II. szakaszának rendelkezései szerint használt módszerre való tekintet nélkül, a koordinátor és, amennyiben szükséges, az egyéb érintett illetékes hatóságok, biztosítják a következő elvek alkalmazását:

   i. a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítására szolgáló tőkeelemek többszörös figyelembevételének (többszörös terhelés) és a szavatoló tőke csoporton belüli helytelen képzésének kiküszöbölése; a többszörös terhelés és a szavatoló tőke csoporton belüli helytelen képzésének kiküszöbölése érdekében az illetékes hatóságok analóg módon alkalmazzák a megfelelő ágazati szabályokban rögzített, irányadó elveket;

   ii. az ágazati szabályok további harmonizációjáig, a pénzügyi konglomerátum által képviselt minden egyes pénzügyi ágazat kötelezettségeire a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban lévő szavatolótőke-elemeknek kell fedezetül szolgálniuk; amennyiben a pénzügyi konglomerátum szintjén nem elégséges a szavatoló tőke, csak a valamennyi ágazati szabály szerint elfogadható (ágazatközi tőke részét képező) szavatolótőke-elemek vehetők figyelembe a kiegészítő fizetőképességi kötelezettségeknek való megfelelés ellenőrzése céljából;

   ahol az ágazati szabályok korlátokat írnak elő az ágazatközi tőkének minősülő egyes szavatolótőke-elemek figyelembevételére vonatkozóan, ezeket a korlátokat megfelelően alkalmazni kell a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítása során;

   a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítása során az illetékes hatóság a tőkemegfelelési szabályok céljaira is

▼B

figyelemmel számításba veszi a szavatoló tőke tényleges átruházhatóságát és elérhetőségét a csoporton belüli különböző vállalkozások között;

amennyiben egy pénzügyi ágazatbeli nem szabályozott vállalkozás esetén ennek a mellékletnek a II. szakaszával összhangban elvi fizetőképességi követelmény került kiszámításra, az elvi fizetőképességi követelmény azt a tőkeszükségletet jelenti, amelynek egy ilyen vállalkozás a vonatkozó ágazati szabályok alapján meg kell, hogy feleljen, úgy, mintha az adott pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozás lenne; vagyonkezelő társaságok esetén a fizetőképességi követelmény a 85/611/EGK irányelv 5a. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott tőkeszükségletet jelenti; a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozó elvi fizetőképességi követelményt a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatának ágazati szabályai szerint kell számítani.

II. **Technikai számítási módszerek**

1. módszer: „Számviteli konszolidáció” módszere

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása az összevont (konszolidált) éves beszámoló alapján történik.

A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények az alábbiak különbségének felelnek meg:

i. a pénzügyi konglomerátumnak a csoport összevont helyzete alapján kiszámított szavatoló tőkéje; ehhez a megfelelő ágazati szabályok értelmében elfogadhatónak minősülő tőkeelemek vehetők figyelembe;

és

ii. a csoporton belüli minden egyes pénzügyi ágazat fizetőképességi követelményeinek összege; az egyes különböző pénzügyi ágazatok fizetőképességi követelményei a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban kerülnek kiszámításra.

Az említett ágazati szabályok közé tartozik különösen a 2000/12/EK irányelv V. címének 3. fejezete a hitelintézetek tekintetében, a 98/78/EK irányelv a biztosítóintézetek tekintetében, valamint a 93/6/EGK irányelv a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tekintetében.

Olyan, pénzügyi ágazatbeli, nem szabályozott vállalkozások esetén, amelyek nem tartoznak a fent említett ágazati fizetőképességi követelményekre vonatkozó számítások hatálya alá, feltételezett fizetőképességi követelmény számítására kerül sor.

A különbség nem lehet negatív.

2. módszer: „Levonás és összesítés” módszere

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás beszámolója alapján történik.

A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények az alábbiak különbségének felelnek meg:

i. a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó valamennyi pénzügyi ágazatbeli szabályozott és nem szabályozott vállalkozás szavatoló tőkéjének összege; ehhez a megfelelő ágazati szabályok értelmében elfogadhatónak minősülő tőkeelemek vehetők figyelembe;

és

ii. az alábbiak összege:

— a csoporthoz tartozó valamennyi pénzügyi ágazatbeli szabályozott és nem szabályozott vállalkozás fizetőképességi követelménye; a fizetőképességi követelmények a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban kerülnek kiszámításra, és

— a csoport más vállalkozásaiban lévő részesedések könyv szerinti értéke.

Pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozások esetén feltételezett fizetőképességi követelmény számítására kerül sor. A szavatoló tőke és a fizetőképességi követelmények részarányosan kerülnek figyelembevételre a

▼B

6. cikk (4) bekezdésének és az e melléklet I. szakaszában foglaltaknak megfelelően.

A különbség nem lehet negatív.

3. módszer: „Könyv szerinti érték/követelménylevonás” módszere

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás beszámolója alapján történik.

A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények az alábbiak különbségének felelnek meg:

i. az anyavállalat, illetve a pénzügyi konglomerátum élén álló vállalkozás szavatoló tőkéje; ehhez a megfelelő ágazati szabályok értelmében elfogadhatónak minősülő tőkeelemek vehetők figyelembe;

és

ii. az alábbiak összege:

— az anyavállalat vagy az i) pontban említett vezető intézmény fizetőképességi követelménye, és

— az előbbi által a csoporthoz tartozó más vállalkozásokban birtokolt részesedések könyv szerinti értéke, illetve e vállalkozások fizetőképességi követelményei, amelyik összeg a magasabb; az utóbbira vonatkozó fizetőképességi követelmények részarányosan kerülnek figyelembevételre a 6. cikk (4) bekezdésének és az ennek a mellékletnek az I. szakaszában foglaltaknak megfelelően.

Pénzügyi ágazatbeli nem szabályozott vállalkozások esetén feltételezett fizetési követelmény számítására kerül sor. A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények számítására szolgáló tőkeelemek értékelésekor a részesedés értékelése történhet „equity” módszerrel, a 78/660/EGK irányelv 59. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott választási lehetőség szerint.

A különbség nem lehet negatív.

4. módszer: Az 1., a 2. és a 3. módszer kombinációja

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az 1., a 2. és a 3. módszer, illetve azok közül kiválasztott két módszer kombinációját is.

▼B

II. MELLÉKLET

A CSOPORTON BELÜLI ÜGYLETEKRE ÉS A KOCKÁZATI KONCENTRÁCIÓRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK TECHNIKAI ALKALMAZÁSA

A többi érintett illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a koordinátor meghatározza azokat az ügylet- és kockázattípusokat, amelyeket a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozásoknak a csoporton belüli ügyletekről és a kockázati koncentrációról szóló beszámolóra vonatkozó 7. cikk (2) bekezdésének és 8. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban jelenteniük kell. A koordinátor és az érintett illetékes hatóságok a megfelelő ügylet- és kockázattípusok meghatározása, illetve az azokkal kapcsolatos véleményük kialakítása során figyelembe veszik a pénzügyi konglomerátum konkrét csoport szintű vezetési és kockázatkezelési struktúráját. A csoporton belüli jelentős ügyletek és jelentős kockázati koncentráció körének a 7. és a 8. cikkel összhangban történő jelentése céljából való meghatározásához a koordinátor, a többi érintett illetékes hatósággal és magával a vegyes tevékenységű csoporttal folytatott egyeztetést követően megfelelő küszöbértékeket állapít meg az előírt szavatoló tőke és/vagy technikai rendelkezések alapján.

A csoporton belüli ügyletek és kockázati koncentráció felülvizsgálata során a koordinátor figyelemmel kíséri különösen a pénzügyi konglomerátumon belüli káros hatások lehetséges kockázatát, az érdekütközések kockázatát, az ágazati szabályok megkerülésének kockázatát, valamint a kockázatok szintjét, illetve mértékét.

A tagállamok engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére a csoporton belüli ügyletekre és a kockázati koncentrációra vonatkozó ágazati szabályok rendelkezéseinek a pénzügyi konglomerátum szintjén történő alkalmazását, különösen az ágazati szabályok megkerülésének megakadályozása érdekében.